

Maria, de kallades Moder

Predikan Oskarström den 27 maj 2017

Biskop Anders Arborelius ocd

(Predikan är nedskriven efter bandinspelning)

Kära bröder och systrar, vi behöver alla Jungfru Marias hjälp för att växa in i en djup och livslång vänskap med Jesus Kristus. Vi behöver vår mor för att växa upp och bli goda människor, och vi behöver ännu mer Maria som vår himmelska mor för att bli goda människor, som sprider Jesu kärlek, sanning och barmhärtighet. Därför kunde vi, de nordiska biskoparna, för tre år sedan viga alla våra länder i Norden till Jungfru Marie Obefläckade Hjärta för att peka på det behov vi har att verkligen bli Jesu trogna lärjungar och budbärare i våra länder.

När påven utnämnde mig till kardinal, tänkte jag först inte så mycket på vad det skulle innebära för mig själv. Det är ett tecken på att påven ser oss som en viktig del av Kyrkan. Vi är inte bara en liten bortglömd minoritet långt upp nära Arktis och Norra Ishavet, utan vi är en levande del av Kristi Kyrka och vi har också ett ansvar för att den kristna tron skall leva vidare i våra länder. Ett ansvar vi ibland har försummat och inte tänkt så mycket på är att så många människor, också utanför Kyrkan, behöver oss för att upptäcka Jesus Kristus i sina liv. Vi skall samverka med andra kristna från andra kyrkor och samfund, men vår roll som katolska kristna i Sverige är ännu större än vi själva tror. Mycket hänger på oss om kristendomen skall fortsätta att leva vidare i våra länder. Vi har inte bara ansvar för dem som växer upp i våra kyrkor utan också för många andra människor som kan vara vilsna, förvirrade och söka efter en mening med livet.

Kära bröder och systrar, säkert finns det människor i er omgivning som inte är katolska kristna eller kristna alls, som behöver er för att upptäcka den kristna tron. Lita på Jungfru Marias hjälp. Hon är de kallades Moder. Genom dopet och konfirmationen är vi alla kallade att utbreda Kristi rike här på jorden, att sprida evangeliet och att peka på vägen fram till Jesus för människor. Vi behöver Jungfru Marias förbön och hjälp, så att vi får större frimodighet och större mod, så att vi vågar tala om Jesus och hans Kyrka bland våra vänner, i skolan och på arbetsplatsen. Vi gläder oss över barnen som har tagit emot sin första kommunion. När ni tar emot Jesus, kära barn, är det också för att ni skall kunna berätta om Jesus för era kompisar i skolan. Detsamma gäller oss andra. Vi är alla kallade att föra tron vidare, även om det inte är lätt i våra länder.

Vi är tacksamma för att vi har blivit speciellt invigda till Jungfru Marie Obefläckade Hjärta. Det skedde i enlighet med budskapet från Fatima, vars hundraårsminne vi firar i år. Maria talar i Fatima om att vi är kallade att ständigt omvända oss till Jesus. Det försöker vi göra. Vi får inte glömma att se varje dag som en ny möjlighet att omvända oss ännu djupare till Jesus, så att vi kan leva ännu mer förenade med honom i tro, hopp och kärlek.

I dagens evangelium (Luk 1:39-56) ser vi vad Maria betyder för oss på två sätt. Det första är att hon hjälper oss att be. Hon har lärt oss sin lovsång, Magnificat, som Kyrkan ber varje kväll i Vesper. Så viktig är denna bön att vi ber den varje dag. Bönen ger oss en djup hållning av tillbedjan, tro, förtröstan och tillit till Gud. Vesper är en av Kyrkans dagliga böner, som även de som inte är förpliktade kan be, för att få del av Marias djupa förening och kärlek med Gud.

Det andra som Maria lär oss är att besöka dem som behöver vår hjälp. Maria skyndar över bergen till sin släkting Elisabet som väntar sitt första barn. Tänk efter, vem som väntar just på er och behöver er hjälp, kärlek och omtänksamhet. Det finns alltid någon som vi har försummat eller glömt bort och som kanske bara har oss för att få lite godhet, omsorg och kärlek. Jungfru Maria som har ett obefläckat hjärta, där det inte finns något spår av synd, kan hjälpa oss att mer och mer befrias från självupptagenhet, själviskhet och synd, så att vårt hjärta brinner av kärlek till Gud och vår nästa.

Vi behöver Maria som påminner oss om att vi också är kallade att växa in i en djup kärlek, både till Gud och till vår nästa. Vi ber tillsammans under denna pilgrimsfärd att vi alla i detta stift mer och mer ser vår djupa uppgift att ständigt leva till Guds ära och sprida hans goda budskap till människor omkring oss. Då behöver vi en mor som ständigt ber för oss, uppmanar oss och som faktiskt ibland tjar lite på oss. Ni som är mödrar och har barn vet att man ibland måste tjata på barnen. Maria vill oss väl. Liksom varje mor vill att deras barn skall växa upp i kärlek, godhet och sanning, vill Maria att vi också skall gå helighetens väg. Vi är kallade till helighet. Kyrkan påminner oss ständigt om att vår kallelse är så hög och upphöjd. Vi är alla kallade till helighet. Då behöver vi någon som påminner, förmanar, hjälper oss och faktiskt ibland tjar lite på oss, när vi tror att livet har ett annat mål.

Vi är samlade här, kära bröder och systrar, också för alla dem som inte kan vara med oss. Vi är kallade att be för dem i våra församlingar som inte kommer så ofta till kyrkan och har svalnat i sin tro. Vi är kallade att be för alla dem som kanske har lämnat kyrkan. Tyvärr vet vi att ungefär sju- eller åttahundra personer lämnar den Katolska Kyrkan varje år i Sverige. Vi ber speciellt för dem som just nu frestas att ta detta fasansfulla steg och överge Kristus och Kyrkan. Vi ber att Jungfru Maria hjälper dem att ångra sig och återvända till Kyrkan. Då måste vi också ha en öppen famn, en välkomnande grundhållning i våra församlingar för dem som är lite i utkanten, så att de hittar vägen tillbaka till den fulla gemenskapen med Jesus Kristus.

I denna mässa anbefaller vi på nytt oss alla, hela vårt stift och hela vårt land till Jungfru Marie Obefläckade Hjärta, så att det budskap som Maria hade till barnen i Fatima också blir levande hos oss. Vi är alla kallade att omvända oss ännu mer och att bli ännu mer öppna för Jesu sanning, kärlek och godhet. Lita på Jungfru Marias hjälp, speciellt när ni känner er lite likgiltiga i er tro, när ni inte längre är så ivriga i kärleken eller när ni bara tycker att det är tråkigt i kyrkan. Ibland säger barnen och ungdomarna att det är tråkigt att gå i kyrkan. Men vem har sagt att det skall vara underhållning? Det kanske får vara lite tråkigt ibland. Vi får ge Gud också den erfarenheten, att vi ibland tycker att det inte är så roligt eller lite tråkigt i kyrkan. Vi får ändå hålla fast vid vår tro, vid söndagens mässa som en livboj som hjälper oss att bli kvar i Jesu vänskap och kärlek. Vi kan även hjälpa och påminna varandra, att vi alla som Jesu lärjungar och som Marias älskade barn är kallade till att hjälpa varandra på vägen till helighet, för vi tillhör en helig Kyrka, ett heligt folk. Då måste det också synas och märkas på vårt liv att vi vill leva ett heligt liv i Jesu vänskap, i Marias närhet och ledda av den Helige Andes hjälp och inspiration. Vi ber i dag att den Helige Ande skall komma ännu mer över hela vår Kyrka i Sverige, så att vi blir ännu mer levande och trofasta, ännu mer förvandlade av Guds helighet. Då behöver vi Jungfru Maria som vår mor, som vår syster, som hjälper och leder oss på Jesu väg. I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.

Maria, de kallades Moder

Föredrag, Oskarström den 27 maj 2017

Biskop Anders Arborelius ocd

(Föredraget är nedskrivet efter bandinspelning)

Kära bröder och systrar. Temat för denna för denna vallfärd är Maria som de kallades Moder. När vi hör de orden tänker vi kanske först och främst på dem som är kallade till ordensliv, till präster osv. Men egentligen är vi alla kallade till helighet. Vi är kallade till den djupast tänkbara vänskapen och föreningen med Jesus Kristus. Ingen kan hjälpa oss bättre än Jungfru Maria, hon som stod honom närmast under sitt liv här på jorden.

Det är viktigt för oss att förstå att Gud har en personlig och unik kallelse för varje människa. Genom vårt dop har vi, eller rättare sagt oftast vår familj, våra föräldrar och faddrar, en gång bejakat kallelsen. Genom vårt dop har vi en unik kallelse i Kristi Kyrka. Vi behöver någon som hjälper oss och påminner oss om det, så att vi inte bara fastnar i det materiella, i det som tilltalar våra sinnen. Istället behöver vi bli medvetna om att Jesus vill använda oss för sitt rike här på jorden. Vi har alla något att tillfoga, något att ge och något att göra i Guds rike.

Vi behöver först och främst bejaka att Gud har kallat oss, att Gud vill något med vårt liv. Därför är det så viktigt att vi i Bibeln läser de kallelseberättelser som vi finner redan i Gamla Testamentet. Samuel hörde på natten någon som ropade på honom. Till sist förstod han att det var Gud som kallade honom till något viktigt i hans liv. Hur kallelsen går till ser vi framför allt i Jungfru Marias och Josefs kallelser. Maria är kallad att föda Frälsaren till världen och Josef är kallad att vara fosterfar och beskydda Jesusbarnet och hans mor.

Detta är väldigt speciella kallelser, och vi kan inte göra något liknande. Men vi kan alla där vi lever ta emot Guds kallelse att göra världen bättre. Vi har alla oändliga möjligheter att sprida Guds kärlek omkring oss. Från morgon till kväll finns det förberedda gärningar som ligger som ett pärlband och väntar på oss. När vi stiger upp, borstar vi tänderna, men vi kan också offra vår dag till Herren. När vi äter vår frukost, kan vi be för alla dem som inte har något att äta. Vi kan alltid tillfoga någonting till det vardagliga livet. När vi går till vårt arbete, sitter i bussen eller i bilen, kan vi offra vårt arbete för att världen skall bli omskapad och bättre. Hela tiden är det något vi kan göra för att det vi gör skall bli ännu bättre. Vi går och besöker någon på sjukhuset, men vi kan också be för denna människa och för de sjukas hälsa. Det är viktigt att vi är medvetna om att vi har en oändlig frihet att göra något vackrare och djupare av livet. Vi kan tycka att vi har ett vanligt, händelselöst, tråkigt jobb, men då har vi kanske ännu mer tid att ge arbetet till Gud. Vi behöver inte hela tiden tänka efter vad vi skall göra, utan vi kan se på varje ögonblick som något vi ger till Gud.

Det är en underbar upplevelse när det går upp för mig att Gud verkligen har kallat mig till min livsuppgift. Det kan vara att vara mor eller far i min familj eller att leva ensam för att få ännu mer tid för Gud och min nästa. Det är viktigt att acceptera den livssituation jag har och att jag just där kan möta Gud och leva till hans ära. Vi behöver inte alla gå i kloster. Men kanske några fler borde gå i kloster eller säga ja till att bli kallade till präster. Var och en av oss har, där han eller hon lever, en unik kallelse att möta Guds kärlek, ta emot den, förvandlas av den och ge den vidare. Det gäller alla kristna och grundkallelsen är densamma. Det är att

förvandlas av Guds frälsning och mer och mer bli genomlyst av Guds kärlek. Då kan vi i vår tur lysa upp världen genom detta ljus.

För att bli genomlyst av Guds kärlek behöver vi den förebild som Jungfru Maria är. Hon som är den Obefläckade kunde släppa igenom allt Guds ljus. Vi har alla någonting av själviskhet, arvsynd, som gör att ljuset ibland inte kommer ut. Men mer och mer kan vi genom sakramenten, bönen och försakelsen befrias, så att vi kan släppa igenom Guds ljus, där vi lever och verkar. Därför är Marias uppmaning till omvändelse så viktig. Vi har hört uppmaningen i Fatima och på alla de platser där hon har uppenbarat sig. Det är egentligen samma sak hon uppmanar till. Hon säger: omvänd er och tro på min Son, följ honom, lev ett heligt liv, be rosenkransen. Det är viktigt att tro att det är en Guds kallelse till just mig. Gud vill göra något stort av mitt liv och jag kan bli fruktbar för Guds rike i Kyrkan.

Under denna vallfärd tänker vi speciellt på vårt stift och vårt land, att vi katoliker borde bli bättre på att lysa upp Sverige med Guds ljus och att vi borde bli mer angelägna om att genomsyra världen med kärlek, rättfärdighet, godhet och försoning. Vi skall inte bara komma till Oskarström en gång om året och tycka att det är underbart här, utan varje dag skall vi försöka göra något liknande. I bön och sakrament får vi ta emot Guds nåd och sedan ge den vidare. I Oskarström är det lätt att vara snäll och vänlig mot människor, för här är alla goda katoliker. Men det är kanske ännu viktigare att de som inte har tagit emot Jesus får möta vår kärlek och omsorg. Det gäller speciellt dem som kanske inte har någon alls som kan leda dem fram till Jesus.

Vi ber om Jungfru Marias hjälp att se vår personliga livskallelse att ta emot Jesus i våra liv så att vi i Jesu och Marias närhet kan fyllas mer och mer med Guds nåd och ge den vidare till andra människor. Det är också viktigt att vi hjälper, uppmuntrar och stöder varandra i vår kallelse, speciellt de människor som är lite besvikna och missnöjda med livet, vilket är ganska vanligt i vår tid. Det negativa kan då vändas till något positivt. Vi kan vara missnöjda med att vi inte har blivit helgon eller kardinaler, filmstjärnor eller chefer på firman. Istället skulle vi vara glada och nöjda med det vi har fått av Gud. Vi kan tacka Gud för att vi har fått trons gåva och inte ta det som en självklarhet. Det är så många människor som irrar omkring utan mening i sitt liv, men vi har fått trons gåva.

I Marias Magnificat tackar hon Gud för de stora ting Gud har gjort för henne. Vi borde efterfölja henne och tacka Gud för allt det underbara han ger oss, men också för det som är jobbigt. Har vi lite huvudvärk, artros eller andra krämpor kan vi tacka Gud för det. Det är vårt sätt att dela Kristi kors för världens frälsning. När vi nu tillber Jesus i det heliga sakramentet kan vi bära fram allt det svåra och be att Jesus lyser upp hela vårt liv, så att det som vi nu tycker är jobbigt blir vårt offer för världens frälsning. Det som är fint och bra är något vi tackar Gud för, så att vi inte fastnar i oss själva utan hela tiden relaterar allt till Gud i vårt liv. Han är med oss överallt och följer oss ögonblick för ögonblick. Vi har så många tillfällen att tacka Gud för det som är gott, att be för dem som behöver vår bön och att stödja dem som väntar på att vi skall förmedla Kristi ljus till dem. Låt oss därför sammanfatta allt detta när vi ber om Jungfru Marias hjälp.

Heliga Guds Moder, du som fick kallelsen att föda Gud till världen. Hjälp oss att se vår kallelse att föda fram nytt liv i människors hjärtan genom att vi tjänar Kristus och tillber honom. Hjälp oss att i vår livssituation göra det bästa för Guds rike och för människors väl, så att vårt liv ständigt vittnar om att Jesus Kristus är Herre, så att vi tillsammans med dig

alltid kan lovprisa honom för de stora ting han gör i vårt liv. I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.